

Hyvinvointivaltion tietopaketti

Teesi 1

Jokaisella on mahdollisuus mielekkääseen työntekoon, josta maksetaan kunnollinen palkka ja jossa on hyvät työolot. Hyvät työolot, joita mm. työsuojaus ohjaa ja joissa ikääntyvien työntekijöiden on mahdollista jaksaa eläkeikään asti, edellyttävät pätkätoiden minimoimista. Hyvät työolot myös edistävät viihtymistä ja tuloksellisuutta. Nuorisotyöttömyys pidetään kurissa niin, ettei tapahdu inhimillisesti ja yhteiskuntatalouden kannalta tuhoisaa syrjäytymistä.

Teesi 2

Työn käsitettä laajennetaan kohti yhteiskunnallisesti hyödyllistä toimintaa, josta maksetaan kohtuullinen korvaus. Näin osaltaan turvataan se, että omaishoitaja ja kolmas sektori voivat vastata sellaisista tehtävistä, jotka muutoin joko jäisivät hoitamatta tai joiden hoito näin on taloudellisinta.

Teesi 3

Valtio turvaa kohtuullisen toimeentulon ja elinolot kaikille sairauden, työpaikan lopettamisen, synnynnäisen vamman ja muiden riskien kohdatessa ja kaikissa elämänvaiheissa.

Teesi 4

Toimeentuloturva pidetään sosiaalisena oikeutena, sen taso korotetaan ja siitä puretaan köyhäinhoitoa muistuttavaa tarveharkintaa. Asumisen osalta henkilökohtainen tilanne on kuitenkin otettava huomioon.

Teesi 5

Päivähoidossa, koulutuksessa, terveyden-hoidossa ja muissa yhteiskunnallisissa palveluissa edistetään universaalisuutta ja ylläpidetään vahvaa julkista sektoria. ja

panostetaan pysyviin työsuhteisiin sen sijaan, että hyvä- ja huono-osaisten palvelut eriytyvät ja pätkätyöt yleistyvät. Universaalisuus on tärkeimpiä hyvinvointiyhteiskunnan tavoitteita. Palveluiden laatu ja laajuus on oltava sillä tasolla, että kaikki yhteiskuntaluokat voivat hyväksyä palvelun eikä synny eliitille omia kallishintaisia palveluja. Kaikkien on voitava nähdä tilanne sellaisena, että yhteiskunnallisia palveluita käytetään ja niiden kustannukset veroina ja kohtuullisina käyttömaksuina hyväksytään.

Teesi 6

Tuloeroja kasvattavien verokevennysten sijaan verotuksen painopistettä siirretään parhaan veronmaksukyvyyn suuntaan unohtamatta kuitenkaan verotuksen kannustavuutta. Kyse on sekä kohtuullisesta progressiosta että verojen suuntaamisesta enemmän muihin kuin palkkatuloihin, mm. pääomatuloihin.

Teesi 7

Hyvinvointipolitiikan seuranta ja valmistelua kehitetään laadullisesti. Keskimääräisten tilanteen lisäksi kiinnitetään entistä enemmän huomiota heikoimmassa asemassa olevien tilanteeseen.

Teesi 8

Sukupuolten tasa-arvoistamista jatketaan — hyvinvointivaltio on merkinnyt tasa-arvoistamista, mutta viime vuodet ovat olleet monissa suhteissa pysähtyneisyyden aikaa. Kyse on sekä lainsäädännön kehittämisestä, sellaisten palvelujen olemassaolosta, jotka mahdollistavat vanhemmuuden ja työn yhtäaikaisuuden.

Teesi 9

Valtio osallistuu yhteiskunnan perusrakenteiden - energian, postin, raideliikenteen ym. — tuottamiseen ja ylläpitoon tasapainoisen yhteiskuntakehityksen

turvaamiseksi ja markkinoistumisen eriarvoistavien vaikutusten välttämiseksi.) ja vanhustenhoidosta sekä sosiaalisesta hyvinvoinnista.

Teesi 10

Turvataan markkinoista riippumattoman ja yhteiskuntakriittisen kulttuurin asema. ja vastustaminen

NAISTEN TYÖELÄMÄ VEDENJAKAJALLA

Kaarina Kailo

Gloaalitalouden vaikutuksista Suomessa Meneillään oleva valtionhallinnon sekä kunta- ja palvelurakennemuutos merkitsee historiallista murrosta Suomen hyvinvointipalvelujen suhteen. Muutokset ovat samansuuntaisia kautta maailman ja tähtäävät laaja-alaiseen yksityistämiseen, yhteisten resurssiemme riistoon harvainvaltaiselle talouseliitille.

Työelämän oikeuksien alasajo sekä epävarmuuden lisääntyminen

Vaikka epävarmojen silppu/pätkä/määräaikaistöiden pesiytyminen Suomeenkin kohtaa rajusti niin nuoria kuin miehiä ja naisia, naiset ovat prekariaatti-luokan haavoittuvaisn ryhmä mm. vanhemmuuden sosiaalisten riskien ja seurausten tähden. Työntekijöiden neuvotteluaseman heikennykset niin hyvinvointivaltioissa kuin kehitysmaissa tekevät naisista erityisen haavoittuvaisia riistolle ja vaihtoehtottomuuden ahdingolle. Naiset ovat kautta maailman lisääntyvästi kapitalismin, talouskasvun ja kilpailukyvyn kaasupoljin, puskuri ja renkiluokka (Wichterich 2002). Heidän hiostamisensa tai heidän työnsä alihinnoittelu on eräs keino varmistaa ja edistää « tuottavuuden » ja tehokkuuden edistämistä. Naisten asema on Suomessakin heikentynyt rajusti seuraavien uusliberalismin kytkeytyvien muutosten seurauksena:

- Sosiaalisten tukijärjestelmien alasajo sekä sosiaalipalvelujen leikkaukset
- valtion vähentynyt vastuu koulutuksesta, terveydestä, perheiden tukemisesta, lastenhoidosta, vammais-

Tämä EU:n « visio » kilpailukyvyn parantamisesta löytyy Lissabonin strategian asiakirjoista (ks. Esim Palola & Särkelä 2006). Naiset kärsivät mm. säästöistä sekä työntekijöinä että asiakkaina eniten, sillä vastuu perheen lasten koulutuksesta ja terveydestä lankeaa tavallisesti äidille. Vaikka etuoikeutetut ja keskiluokkaiset naiset saattavatkin hyötyä globalitalouden ja maapalloistumisen vaikutuksista, naisten enemmistölle se on suuri uhka ja heikennys. Myös monet miehet tietyissä ammasteissa ja yhteiskuntaluokissa kärsivät eliittinaisia enemmän. Muun muassa elektroniikkateollisuus kaltoinkohtelee niin mies- kuin naistyöntekijöitään.

Naistyöpaikat ovat kasvaneet viime aikoina, mutta ne ovat matalapalkkatöitä tai huonon työsuhteturvan töitä, joista saadulla palkalla ei usein edes tule toimeen. Naisia ja naisjärjestöjä kannustetaan tukipaketein ja projektirahoitusten avulla integroitumaan markkinatalouden arvomaailmaan ja työelämäänsä niin meillä kuin muualla. Kansainväliset rahoitusinstituutiot tarjoavat ilmaisia koulutus- ja terveyspaketteja kehitysmaiden naisille ja naisjärjestöt pyritään ”ostamaan” lyhyen tähtäimen eduilla ja isoillakin mutta lyhytkestoisilla projektirahoituksilla. Niiden ehtona tai ainakin piiloisena päämääränä on kuitenkin korvata julkiset palvelut yksityisten ja monikansallisten yritysten palveluteollisuudella (Chossudowsky 2003). Kun naiset menettävät julkisin varoin ylläpidetyt palvelut, heidät alistetaan kilpailuyhteiskunnan markkinavoimille, jossa vähäosaisista, köyhistä, lapsista ja työttömistä ei piitata. Vain ostovoimaiset hyötyvät valinnanmahdollisuuksista kun taas köyhempien omavastuu nousee tai palvelut puuttuvat. Lähtiessään yksityistämisen ja palvelujen kilpailuttamisen tielle, ei vain valtio vaan

monet kunnat myös Suomessa ovat edistämässä (usein tietämättään) tätä pitkántähtäimen tavoitetta—koko julkisen sektorin yksityistämistä ja kaupallistamista. Yksityisyritykset kuorivat kerman pinnalta eivätkä piittaa kohtuuhintaisista palveluista niiden universaalista kattavuudesta ja saatavuudesta puhumattakaan. Heikkeneville julkisille palveluille jää kannattamattomien palvelujen maksaminen ja varmistaminen. Veronmaksajat siis tukevat yrittäjiä, jotka yksityistävät voitot samaan aikaan kun veropohja ei riitä köyhimpien palveluihin (vrt. Tampereen kaupungin malli). Samalla murennetaan enemmistön halua ylläpitää hyvinvointivaltiota. Tämä suunta on yhtenäinen, joskaan ei identtinen niin Suomessa kuin kehityksissä ja sitä edistetään maailmanpankin ja kansainvälisen valuuttarahaston johdolla. Suomessa mm. monet yksityiset terveydenhoitoketjut ovat rikastuneet moninkertaisesti palvelujen maksaessa veronmaksajille ja kunnille paljon entistä enemmän (Ks. Palola & Särkelä 2006).

Nais- ja miesalojen eriytyminen on johtanut sukupuolittuneisiin väitteisiin, että « miehinen vientisektori » tuo rahat « kotiin » ja « feminiininen » julkinen sektori tuhlaa ne. Tehokkuuden ja säästöjen painottaminen ovat myös kurjistaneet naisten, varsinkin naisvanhusten ja palvelukotien/vanhainkotien naisten arkea päiväkotien lisäksi. Tehokkuus on merkinnyt mm. palvelujen ja hoitohenkilökunnan karsintaa ja sallittavien aputoimien rajaamista. Monet hoiva-alan työntekijät turhautuvat työssä, jossa eivät "saa" viettää laatuaikaa "asiakkaidensa" parissa ja jossa esim. vanhusten henkiseen hyvinvointiin tärkeitä kauppaseurusteluja on jätetty pois. Jos ylimmän tason päättäjien joukossa olisi enemmän sosiaalisia kysymyksiä herkemmin samaistuvia naisia, kyseenalaistettaisiinko aikamme « teho »- ja kilpailutaloutta kovemmin? Yrittäjyyteen "kannustaminen" lähes vaihtoehdottomana elinkeinona ja yhtiövallan kasvu koituvat nekin naisten päämenoksi. Naisilla ei juuri ole pääomaa, taloudellista valtaa tai mahdollisuuksia suuryritysten maailmanvalloitukseen—joskaan tätä ei voi

planeetan kannalta pitää minkäänlaisena jäljiteltävän ihanteena.

RAKENNESOPEUTTAMINEN ON VÄHENTÄNYT NAISTEN ITSEMÄÄRÄÄMISTÄ

Mitä riippuvaisempia naiset ovat taloudellisesti, sitä haavoittuvaisempia he ovat kaikenlaiselle henkiselle, fyysiselle, uskonnolliselle, psykologiselle ja taloudelliselle väkivallalle. Työelämän oikeuksien heikennykset lisäävät naisten kokeman väkivallan uhkaa. Se ilmenee myös rajojen avautumisen myötä lisääntyneenä ihmis- ja naiskauppana, seksiorjuutena ja jopa lasten seksuaalisena riistona.

Kiina ilmiö

Malliesimerkki ns. Kiina-ilmiöstä eli yritysten siirtymisestä alhaisempien tuotantokustannusten perässä halvemmän työvoiman tai pienempien verojen maihin on SALCOMP:n Kemijärven tehdas. Tehdas käynnistettiin aluepoliittisin perustein valtion tuella ja sitä on tuettu myöhemminkin useita kertoja julkisista varoista. Syyskuussa 2003 ilmoitettiin, että tämä hyvin toiminut tehdas siirretään säästöjen nimissä Kiinaan. Tehtaan 280 työntekijää, pääosin naisia, jää työttömiksi (Sunnari 2004). SALCOMP:n kiinalainen työntekijä tekee 11-tuntista työpäivää ja nukkuu yhdentoista työkaverinsa kanssa samassa huoneessa kerrossängyssä. Hänellä ei juurikaan ole vapaa-aikaa. Kemijärveläinen työntekijä joutui työttömäksi. Mahdollisesti hän ei löydä uutta työpaikkaa Lapista alueen suuresta työttömyysongelmasta johtuen. Kuukauden työskenneltyään kiinalainen työntekijä puolestaan saa mahdollisesti elämänsä ensimmäisen tilin. Tehtaan siirron voidaan siis sanoa edistävän tasa-arvoa, mikäli mahdollisuutta palkkatyöhön pidetään tasa-arvoistumisen mittarina ja mikäli tarkastelu suunnataan vain näihin kahteen työntekijäryhmään. He jakavat siirron jälkeen tasa-arvoisemmin niukkuutta. Se, kuinka pitkäksi aikaa työpaikka on tarjolla

shenzeniläiselle työntekijälle, ei ole tiedossa, niin kuin ei sekään, kuinka kauan työntekijän terveys kestää tai kauanko SALCOMP:n tehdas tulee sijaitsemaan Shenzhenissä (Sunnari 2004).

PREKARISAATION TAPAUSESIMERKKEJÄ SUOMESTA

Naiset ovat joutuneet työpaikoillaan nopeiden teknologisten ja ideologisten muutosten vuoksi erityisiin muuntautumispaineisiin, jotka näkyvät kokonaisvaltaisena muutoksena työllisyyden ja työttömyyden ehdoissa. Kunnat työllistävät 85%:sesti naisia ja Suomen työmarkkinat ovat EU:n vahvimmin segregoituneet sukupuolen mukaan (naisten hoiva-, palvelu- ja koulutusalat, miesten teollisuus-, talous- IT-alat). Naisalat ovat jo ennestään vähemmän arvostettuja ja resursoituja. Rakennemuutokset valtionhallinnossa sekä esimerkiksi kunta- ja palvelurakennehanke uhkaavat heikentää tai supistaa rajusti juuri naisten palkkatyötä. Suunnitelmiin liikelaitostaa päiväkoteja ja jopa kouluja liittyy sen helpommin mahdollistama työntekijöiden—lähinnä naisten—raadollinen irtisanominen tai esimerkiksi heidän lomaetujensa heikennys.

IHMISKUNNAN UUSINTAMINEN –SYY RANKAISTA NAISIA

Synnytysissä olevat naiset ovat suurin prekariaatin ryhmä. Työntekijät kokevat heidät resurssirasitteeksi ja uhkaavaksi menoeräksi. Vuoden 2006 pienistä myönnytyksesityksistä huolimatta isien työnantajat eivät edelleenkään jaa vanhemmuuden sosiaalisia kustannuksia tasapuolisesti. Ne ovat naisten ja naisvaltaisten alojen yksipuolinen « taakka ». Näin siitähän huolimatta että juuri « vastuun lisääminen » kuuluu ns. uuden talouden usein toistamiin hokemiin.

BRUTTOKANSANTUOTE (BKT) EI MITTAA LAINKAAN NAISTEN KOTI-, HOIVA- JA TUNNETALOUTTA

Sekä teollisuus- että kehitysmaissa 2/3

naisten tekemästä työstä on sellaista, joka ei näy missään tilastoissa. UNDP:n tekemän arvion mukaan vuonna 1993 naisten palkattoman hoitotyön arvo oli 11 triljoonaa USA:n dollaria. USA:ssa puolet yksinhuoltajaäitien elättämistä perheistä elää köyhyydessä. Talousmallien miesnäkökulmainen sokeus tai tarkoitushakuinen naisten kontribuutioiden vähättely ilmenee kautta maailman siinä, etteivät talousmittarit huomioi sitä työvoimaa uusintavaa ja ylläpitävää työtä, jota naiset tekevät kodeissa. On kuitenkin arvioitu, että tämä työ on n. 40 prosenttia koko bruttokansantuotteesta. Sveitsissä työn arvo on mitattu n. 7000 Sfr :ksi kuukaudessa. Ilman tätä näkymätöntä taustatyötä, koko teollisuudelta ja julkiselta elämältä putoaisi pohja. On häpeä leimata naisten työ « tuottamattomaksi » koska sen avulla raha ei suoraan siirry pääoman lisäarvoksi tai omaisuus ei vaihda käsiä. Uusi hallitseva talousmalli määrittelee « tuottavaksi » vain koneista, ei ihmisistä huolehtimisen, ja kaiken sen mikä rikastuttaa eliittiä. Käytännössä suuri osa ihmisistä ja luonnosta alistetaan "talouskasvua palvelevaksi välineeksi", koska ihmisen ja luonnon yhteinen hyvinvointi on jätetty asettamatta tietoiseksi tavoitteeksi. BKT heijastaa luonnonherruudellisia, sukupuolisesti vinoutuneita aatteita. BKT on suppea, kestämaton ja moraaliton osoitin talouskasvulle. Se ei huomioi tulonjaon tasaisuutta yhteiskunnassa. Se ei anna lainkaan arvoa elämän laadun tai lisääntyneen henkis-psykologisen hyvinvoinnin arvioimiselle; sosiaali- ja terveysalojen työtä se mittaa ainoastaan palkkatulojen kautta - ikäänkuin näillä keskeisesti naisvaltaisilla aloilla ei tuotettaisi juuri mitään, mikä ravitsisi yhteiskunnallista elämää. Sen sijaan rikollinen, ympäristöä saastuttava tai sodan aikaansaama tuotanto kasvattaa kansantuotetta. Koska bruttokansantuotteen mittaamenetelmä ei erottele yhteisölle ja luonnolle koituvia

hyötyjä ja haittoja, mittaustapa vinouttaa yhteiskuntapoliittista suunnittelua, jossa ratkaisut vaikuttavat hoitamisen käytäntöihin ja työntekijöiden hyvin- tai pahoinvointiin sekä ekosysteemien tilaan (ks. esim. Heiskanen 2006) Esim. Namibiassa viittaukset BKT :hn eivät tuota hyödyllistä tietoa yhteiskunnan tilasta, sillä talouskasvun hedelmät keskittyvät pienelle eliitille enemmistön sinnitellessä HIVn aiheuttamien katastrofaalisten seurauksien kanssa (orpous, sairaus, yksinhuoltajaäitien kurjuus, laaja-alainen työvoiman menetys).

Joitakin ratkaisuehdotuksia

- Hyvinvointimittarit uusiksi—talous palvelemaan sosiaalista eikä ensisijaisesti taloudellista hyvinvointia, tasavertaisuutta sekä vaurauden reilua jakamista.
- Kansanvallan puolesta on taisteltava uudestaan. Veroparatiisit, rahanpesu, ja muut epäreilut ja rikolliset pääoman vapaaseen liikkumiseen kytkeytyvät väärinkäytökset tulee saada kuriin. On palautettava rahamarkkinoiden säättely ottamalla käyttöön Tobinin vero tai muita kansainvälisiä verojärjestelyjä, sekä hajauttamalla keskitetyt valtarakennelmat. On myös varmistettava veropolitiikan sukupuolivaikutusten huomioiminen.
- Perustulo tai kansalaispalkka olisivat keino vastata tarpeeseen huomioida naisten näkymätön (ja lisääntynyt) koti- ja hoivatyö ja samalla tukea prekariaatin ja matalapalkkatyössä sinnittelevien, usein riittämättömän toimeentulon kanssa painiskelevia kansalaisia (varsinkin yksinhuoltajia ja syrjäytettyjä, sairaita sekä opiskelijoita).
- Tule mukaan suunnittelemaan, keksimään ihmisen ja luonnon yhteistä hyvinvointia määrittäviä laadullisia mittareita, joissa lähtökohtana on yhteiseen hyvinvointiin tarvittavan työn kuvaaminen vaihtoehtobudjeteissa. Niiden läpilyönti liike-elämään ja valtioiden budjettien tasolla on vasta alussa.

- Vaihtoehtoisten tulomuotojen kehittäminen ja erityisesti naisille suunnattu mikroluottotoiminta on tehokas tapa ehkäistä köyhyyttä, parantaa perheiden toimeentuloa ja naisten taloudellista ja sosiaalista asemaa. Naiset ovat monissa maissa kenneet hoitamaan miehiä paremmin lainan takaisin maksun, vaikka naisten työmäärä on miehiä suurempi.

TÄRKEINTÄ ON MYÖS SAMALLA EDISTÄÄ SITÄ, ETTÄ TIEDOLLISIA JA RAHALLISIA RESURSSEJA JAETAAN TASAPUOLISESTI ERI ERI YHTEISÖILLE, JOTTA HE VOIVAT ITSE LÖYTÄÄ APUKEINOT ONGELMILLEEN

Nettiosoitteita kansalaisjärjestöistä joissa näitä ratkaisuja etsitään ja muutosta edistetään

femAttac,
www.kaarinakailo.net
Attac-tyoryhma@kaapeli.fi
Hyva.hyva@pp.inet.fi (hyvinvointivaltio ry,
www.hyvinvointivaltio.fi) Lähteitä

Chossudowsky, Michel. 2003: The Globalization of Poverty. Global Outlook Tm. Ont. Canada.
Conference on Women, Beijing, 1995. World Bank, "Advanced Gender Equality: from Concept to Action.
United Nations Fourth Conference on Women, Beijing, 1995. Day, Sheila 2000. The Indivisibility of Women's Human Rights. Canadian Woman Studies/les Cahiers de la Femme. Volume 20, Number 3.
Heiskanen, Irma & Kaarina Kailo. Ekopsykologia ja perinnetieto. Polkuja eheyteen. Helsinki: Greenspot, 2006.
Kailo, Kaarina, Vappu Sunnari & Heli Vuori. 2004, Toim. Tasa-arvon haasteita lokaalin ja globaalin rajoilla. Northern Gender Studies. ESR/EU. Oulu University Press.
Kelles-Viitanen, Anita & Andrea M. Singh, eds, 1987 eds. Hands: Women in Home-based production. Sage.
Naiset ja miehet Suomessa. 1994. SVT

Elinolot 1994:2. Tilastokeskus, Helsinki.
Nikkanen, Hanna et al. toim. 2003. Talouden globalisaatio ja naiset. Maan ystävät. Helsinki.
Palola, Elina ja Riitta Särkelä, toim. Hyvinvointi United – FC Sisämarkkinat: Reilu peli. Sosiaali- ja terveysturvan keskusliitto ry. Helsinki, 2006.
Pikkala, Sari. ÅA, 2002. <http://www.tasa-arvotietopankki.fi/taulukot.html>
Sunnari, Vappu. « Uusliberalististen arvojen varaan rakennettu globalisaatio syventää pohjoisen naisen epätasa-arvoa ».
Kailo, K., Vappu Sunnari & Heli Vuori. 2004, Toim. Tasa-arvon haasteita lokaalin ja globaalin rajoilla. Northern Gender Studies. ESR/EU. Oulu University Press. Wichterich, Christa. 2002. Globalisoitu nainen. Like, Helsinki.

Faktaruutu

Tilastokeskuksen viimeisimmän (2007) tutkimustiedon mukaan kaikista yrittäjistä valtaosa oli miehiä, naisia vajaa kolmannes. Työnantajayrittäjistä vain vajaa neljännes oli naisia ja yksinyrittäjistä 39 prosenttia. Lyhytaikaiset työsuhteet ovat lisääntyneet Suomessa 1990-luvun laman aikana erityisesti julkisella sektorilla.
Suurin osa (yli 70%) uusista sosiaali- ja terveyspalvelujen yrittäjistä on nykyisin naisia, jotka ovat aiemmin toimineet julkisen sektorin työntekijänä ja joko jättäneet eläkeviran perustaakseen yrityksen, olleet piilotyöttöminä samassa kunnassa tai pätkätoissa saamatta pysyvää virkaa (Kovalainen 2001). Julkisen sektorin ja sukupuolisopimuksen muutoksia ovat siis palkkatyön korvautuminen pakkoyrittäjyydellä. Useimmat naisyrittäjät ovat kuitenkin pienyrittäjiä, joiden saamat tuet eivät ole mitenkään verrattavissa jättiketjujen tukiaisiin. Päinvastoin, kuntien kilpailuttaessa palvelujaan, monikansalliset suuryritykset päihittävät heidät menen tullen.
Vuonna 2005 naisten osuus oli toiseksi suurin terveydenhuollon asiantuntijoista (87,1 %), palvelu- ja suojelu- ja hoitotyöntekijöistä (82,6 %). SOTE-, koulutus- ja hoiva-alat ovat siis vahvasti naisia työllistäviä palveluja, joilla käyttöönotetut henkilökunnan supistukset,

lomautukset, ulkoistamiset ja virkojen jäädytykset sekä valtion tuottavuusohjelma edustavat sukupuolittunutta työelämän rakennemuutosta.

Kuntasektorilta leikattiin työpäivinä mitaten 14% työvoimasta 1991-94, ja vuonna 1997 alle 35-vuotiaiden osuus kuntasektorilla oli 24 %, yksityisellä 37 %. Kun verovaroja siis suunnataan luottokriisinkin hetkellä ensisijaisesti naisvaltaisten alojen sijaan rakentamiseen, tieinvestointeihin ja yrityksiin, on kiistämätöntä, että naisaloja ja naisia kohdellaan niin korkea- kuin matalasuhteiden puskureina.

Ei siis ihme, että globalisaatiotutkimuksissa on yleistynyt käsite ”köyhyyden naisistuminen sekä vallan miehistyminen.” Näin siitäkin huolimatta, että myös etuoikeutettuja naisia lukeutuu siihen matalapalkkatyövoimaa hyväksennekäyttävään eliittiin, joka on vastuussa eriarvoisuuden monialaisesta kasvusta. Yrityssosialismin väitetään tihkuvan vaurautena alaspäin myös köyhille ja pienituloisille. Nyt kun edessä on vuoden 1930 jättilaman uusinta suuremmassa mittakaavassa kuin koskaan, on syytä tiedostaa sen moninkertaiset vaikutukset yksinhuoltaja- ja muihin naisiin niin yliriistetyissä ”kehitysmaissa” kuin tuottavuusharhan ja keinottelun teollisiin länsimaihin.

Naisia on yli puolet ihmiskunnasta. Kyse ei saa olla enää siitä, miten he voivat edistää yritysmaailman kilpailukykyä vaan kuinka voimme korvata uusliberalistisen talouskokeilun ekososiaalisesti kestäväen tulevaisuuden yhteiskuntavisiolla.

Lähteitä: Vaaka vaaterissa. Sukupuolten tasa-

arvo Suomessa 2006. Tilastokeskus 2007, 36-37.

Suhtautuminen sijoituskriteereihin

Suhtautuminen tärkeimpiin sijoituskriteereihin eli turvallisuuteen ja tuottoon vaihtelee selvästi väestöryhmittäin.

Miehille tuotto on noussut turvallisuutta merkittävämmäksi tekijäksi. Naiset korostavat turvallisuutta selvästi tuottoa enemmän.

Noin neljännes vastaajista aikoo täydentää lakisääteistä eläkettään. Tämä ilmenee tuoreesta OP-sjoittajabarometristä.

Vanhan taloushokeman mukaan laskusuhdanteessa naisten kenkien korot saavat lisää senttejä.

Feministinen taloustiede

Feministinen taloustiede on 1960-luvulta lähtien kyseenalaistanut taloustieteen kuvitellun sukupuolineutraaliuden ja tuonut esiin, kuinka taloustiede asettaa miesten kokemukset ensisijaisiksi muiden ihmisryhmien kokemuksiin nähden ja sulkee siten ulkopuolelleen naisten, samoin kuin monien vähemmistöjen kokemukset.

Hyvinvointivaltion
sosiaalipolitiikka vähentää eriarvoi-
suutta eli lisää tasa-arvoa

Hyvinvointi lisää
luottamusta ja
vahvistaa hyvin-
vointivaltiota

Tasa-arvo lisää
sosiaalista pääomaa
ja luottamusta

Sosiaalinen pääoma
lisää hyvinvointia

Liity jäseneksi Hyvaan
www.hyvinvointivaltio.fi

Hyva!

HYVIN-
VOINTI
VALTION
VAALIJAT